

له دهره وهی مه کدوئال - د.ز.س دهستی کوپه ده سالییه کهم ده گرن

دیدار مه سیفی
(که نه دا)

(چیرۆکی تروپک و پیکه وته کانی پاستین، لئ نشیو و جیکه وته کانی ناراستین).

کوپه ده سالییه کهم مینا ههر مندالیکی سهردهم ساندویچیکی ماکدوئال دز له نیو دهستی هه لده گریت و پیده که نیت. به و دیمه نه دلم تهنگ ده بییت و به خووم ده لیم: کوپه کهت هه لخاله تاوه، یان زمانی به چیژیکی وهها ناجور دهسته مۆ و پاهینراوه، به ویستی خووی نییه که نه م ساندویچه پیشتر به ستووهی مه کدوئال دزی له خوشتین خواردنی دهستی دایکی به لاهه به چیژتر بییت. دنیای پوو له نشیو و جیکه وته کانی ناراستی وه هایه! ههر مندالی بهسته زمانی به دهسته وه گیروده نییه، به لکه مروی گه وره و زماندریژیش ناتوانییت به سانایی لئی هه لبییت و خووی بدزیته وه!

مرو که ده گه ریته وه ماله وه، باریکی له وهی سه روویش پوو له نزمی و داکشوتر ده بیینییت، له و کاتهی منداله کهی هه تا درهنگانی شه و له تیوه گلانی له نیو یارییه ئه لیکترۆنییه کانی کتالگی کوشتار ناخه وییت و کاویژ به تیپه ئینگلیزییه کان ده کات، که چی ناماده نییه یهک وشه به زمانی دایکی بهیینیته سهر زاری. ئه ری، منداله که له نیو ئه و یارییه بی ئه نجام و کۆتاییانه، ده توانییت ده یان ده مامک و بالی ساختهی هه بییت، که چی له بری کات کوشتن و پۆنیشن به دیار شه په کانه وه، ئه و نیازی نییه وینهی یهک تیپ له کتییی ئه لفویپی بالدار له نیو چاوانی هه لبگریت و که میک خووی به فیروونی زمانی شیرینی دایک خه ریک بکات و بالی پیوه بگریت.

له و باره دژواره دا مروی په راویزخراو و ناولینراو به کږنه خواز له نڼو نیگای نه م جوړه چاوانه ی شه وان هه تا گزنگی به یان به دیار شاشه ی نایفون کراوه ن و پیلوویان خاوا نابیته وه، ناچاره خه ون به پوژگارکانه گزین بیینیت، یان بیر له چوون به ره و کتیبخانه بکاته وه.

شاره که م کتیبخانه یه کی هینده مه زنی لپیه که شیوه ی نه اندازه یی و هه لکه و ته له کوالیسوم که ی شاری پوما ده چیت، یان له دوروه وه و له نڼو باله خانه هه ورپر و شوشه ییبه کاندای کیککی لوله کی چوکلیتیش دیاره. من سالانیکی دريژ له نڼو نه م کیکه گوره یه دا کاتم زیندو کردووه ته وه و چيژم له خویندنه وه ی کتیبان بینوه. لئ، سر له سپیده یه که له دوی دابراونیکی دريژ له گه ل خه ونیکي سه یردا وه ناگا هاتم که تیدا کتیبخانه که هینده ی هیلکه شه ی تانوکه یه که بچوک بوویوه وه.

پوژی شه ممه زوو هاته وه! له دوی خواردنی نانی به یانی، دهستی کوپه ده سالیه که م گرت و به ره و کتیبخانه که به پئ که وتین. من پتر له شهش سال بوو نه ویم نه بینیبوو و له دلوه له خودا ده پارامه وه که گه لکه زمه ی باله خانه کان کیکه قاوه ییبه که یان هه لنه لووشیبیت. به سواری پاس و شه مهنده فهری خیرای ناسمان چل خوله کی دريژی ده خایاند هه تا ده گه یشتین به کتیبخانه که، یان به دهر نه نجامی شیرینی وه درو که وتنه وه ی خه ونه که م. کوپه که م هه زوو و له یه که م هه نگامان بو دهره وه ی مال به لپنی چونه مه کدو نالدزی لیم وه رگرتبوو و منیش له به رانه ردا داوایه کی گه لیک ساده ی نڼو دلای خوم به سه یردا سه پاندبوو که ویکرا پتر له ده خوله که له هه ر یه کیک له شهش نهوم په پر له کتیبه کانه کتیبخانه که بمینینه وه.

هه ردووکمان به دوو هیوای جوداوه له نڼو شه مهنده فهره زور خیرایه که دا دانیشتبووین، له و

کاته ی کوپه که م له پر دهستی بو باله خانه یه کی لای باشوور دريژ کرد و گوتی: من پیشتر له و شوینه دا نووستوم! نه وه بو من پیشهاتیکي گه لیک له پر و سه یر بوو و سه رباری نه وه ی کوپه که م راستی ده گوت و هه رگیز له وه دا به گه ردیکیش هه له نه بوو.

لئ، که نکي؟ له و کاته ی نه و ته نن ته مه نی یه که سال بوو!

به لئ، شه ویک له مالی هاورپییه که دا مابوینه وه که پیشتر مالیان له هه مان نه و باله خانه یه دا بوو که کوپه که م په نجه ی بو دريژ کردبوو. هاورپییه که م ده نکيکی گه لیک خوشی هه بوو، لئ ده تگوت له ته مه نیدا کتیبیکي نه خویندبووه وه، چونکه هه ر که دانیشتن، له پیش هواسه ره که ی و بو دلای من و گه رمکردنی میواندارییه که له پر ناخاوتنیکي سه یری به زاردا هات که هه تا هه نووکه له گویمدا ده زرنگیته وه و به هویه وه بیري ده روونپاکي نه و هاورپئ نازیزم ده که م.

هاورپییه که م گوتی: ده لپن شاعیریکي زور باشی تورک په یدا بووه و ناوی (پومی) یه! له و شه وه دا به رسقم بو ناخاوتنه ناراسته که ی هاورپییه که م له زه یندا به بی هیچ شه که تیه که ناماده بوو، لئ خوم له وه بوارد شتیک به یمنه سه ر زار که هه م گومی زانیاری هاورپیکه می پئ بشله قیت و هه میش تیر له نارامی شه وه که بگریت. که چی له به رده م ناخاوتنی کوپه که م له نڼو شه مهنده فهره که دا به جوړیک دوش دامابووم هیچ پراشه و لیکدانه وه یه که م به زاردا نه ده مات، به تاییه تی له و کاته ی نو سال به سه ر شه یی نه م میواندارییه دا تیپه پیبوو و منیش زور مکوپ بووم له سه ر نه وه ی کوپه که م له و ماوه دريژده دا هه رگیز به پیکه وتیش به نزیکي باله خانه که دا نه چوویوو. چل خوله که که ی نڼو شه مهنده فهر له

نیو بیرکردنه وه له ئاخواوتنی کورپه کهم هیندهی چل کاتژمیر دریز بووه وه . دواچار گه یشتین، له دوروه هه ناسه یه کی پر له شادمانیم هه لمژی که کتیبخانه که، یان کی که چوکلته کهم له شوینه کهی خویدا بینیه وه .

سالانێکی زوو له و کاتانهی به بهرده وامی پێگهی ئەم کتیبخانه یه م ده پیا، له وانه یه شتی کم ده باره ی شیوه لولپچه شاراوه ی کتیبخانه که ههست پی کردبیت، لی ئەم جوره شیمانیه تهنی دروست بوو ئەگه ره له سه ره په له هه ورپکه وه سهیری کتیبخانه که بکهیت، یان له و پۆژگاره ی فپینی درۆنه بییه زه بییه کاندای بژیت؟ نه وه ک رازی نیو خه ونه که م و بچووکبوونه وه ی کتیبخانه که هینده ی هیلکه شهیتانۆکه یه ک وه ها نه بیت هه رگیز نه ده بینرا .

من و کورپه کهم هیشتا له کتیبخانه که دهرنه چوو بووین که پیشبینی خه ونه که م وه ک ئەنجامیکی دیکه ی ده گهن و باوه پینه کراو خه ریک بوو وه ک هیلکه ی سپیکراو ده خرایه نیو مستم، بویه دوا ی چهند خوله کیکی تر که به شیوه یه کی خۆنه ویستانه ملی کتیبی نووسه رێکی که ته لانیم له نیو ژماره یه کی زۆر له کتیباندا پاکیشا و شیوازی نووسینه که وه ک خه ونیکی موگناتیسی به دووی خویدا په لکیشی کردم و وه های لی کردم هه تا گشت به ره مه کانی ئەم نووسه ره نه خوینمه وه، نه وه مستم. ده تگوت تهنی بۆ ئەوه بوو هه تا رازیک هه لبینم و بزنام چۆن له دوا ی خویندنه وه ی گشت پۆمانه کانی ئەم نووسه ره شیوه ی (حه له زۆن) هیلکه شهیتانۆکه وه ک کۆدیکی سهیر و جیگیر و نه گۆر بۆ وه سفی کتیبخانه یه کی ئەفسووناوی له شاری به رشه لۆنه به کار هاتووه .

بۆ پاگرتنی دلی کورپه کهم سه ره تا له نهومی یه که می نیو کتیبخانه که و له به شی مندالان ماینه وه . من له وئ ده سته ردار ی کات بووم،

چونکه نه مده ویست کورپه کهم به گهردیکیش دلی برهنجیت و له پر له نیو کی که شیرینه که دا وه دهرم بنیت، لی هیشتا شه ش خوله ک تینه په پیبوو که ئەو خۆزگه سه ره تاییه م درزی تیکه وت و دهستی کورپه که می له سه ره سکی بینیه وه .

- بابه، برسیمه! کهنگی ده چینه مه کدۆنالدا!
+ کورپم، با که میکی دیکه لیره بمینینه وه!
- نا!

من به ناچار ی گوپرایه لی داخوازیه له پرپه که ی کورپه کهم بووم! دواتر به پارانه وه لیی بواریکم دروست کرد له بری چوونم بۆ نیو کتیبه ئینگلیزیه کان که هه ره شه ش نهومی کتیبخانه که شیوه کی که چوکلته که یان جه نجال و شیرینتر کردبوو، چهند خوله کیکی له به شی زمانه کانی جیهان بمینینه وه .

مخابن، به شی زمانی کوردی تیدا نه بووا ئەگه ره کتیبیکیش به زمانی کوردی هه بووایه، کارمه نده که له بری چوون بۆ به شه کانی زمانی چینی و کۆریایی و ژاپۆنی، زوو کتیبه که ی له نیو کتیبه عه ره بی، یان فارسیه کاندای دهشارده وه . من له به شی عه ره بی وه ستابووم و نیگای چاره کانم له گه ران به دوا ی کتیبکی وه هادا شه که ت و ماندوو بوون، بویه که متر له خوله کیکم پی چوو له و کاته ی کورپه کهم په تی پانتۆله که می وه ک ئەوه ی یالی ئەسپیک بیت و رایبیکیشیت، به شیوه یه کی خۆنه ویستانه زوو ملی دوو کتیبم پاکیشا .

(عشيق المترجم) عه شیقی وه رگپه - جان دۆست .

(مدینه بخار) شاری هه لم - کارلوس پویز زافۆن .

هه لبژاردنی ئەم دوو کتیبه دوو پیکه وتی سهیری به دوا ی خویدا هینا که مینا ئاخافتنه که ی کورپه کهم له نیو شه مه نده فه ره خیرایه که دا، هه نووکه هیه لی کدانه وه و پافه یه کم بۆیان به رده ست نییه . من (جان دۆست) م له نزیکه وه نه ده ناسی،

لئ دەمزانی وهک دۆستیکی گیانی و له هەر کهسێک چاتر شیا بوو به رهو هه واری ئهحمه دی خانی و نیو ته مومزه کهی پۆزه ناخۆشه کهی له سێداره دانی پێشهوا - م بهریت، لئ کارلۆس پویز زافۆن ناویک بوو له نیو سێبهری با.

من گهره کم بوو بهر له وهی کورپه کم به ساندوویچیکێ مه کدۆنالذ زه مه ته ندروستهی تیشتی سه ره له سپیدهی ئه و پۆزه ویران بکات و بیکات به ئه مریکایی، که مێک پیا ده پۆییم خسته بهرده می و گوتم:

- کورپم، بهر له مه کدۆنالذ به ره و شاری چینییه کان ده چین و سیم کارتیکێ ته له فۆن بۆ خوشکت ده کپین!

شاری چینی مۆلگه یه کی بازگانیه که له م سهرده مه دا له سه ره دلێ زۆرینهی شاره کانی دنیا شین بووه و جیگه ی خۆی بۆ سه ده کانی داها توه کردووه ته وه. له مۆلکێ نیو شاره چینییه گچکه و بازوو به هیزه که چوینه ژوره وه و په یکه ره که ی سن یات سن به چهندان جاری پوهی مردووییه وه له پێشوازی دا وه ستابوو، که چی کورپه کم زۆر زرنگ بوو، زوو له پوخساری په یکه ره که دا بئ جیگه یی و نه بوونی مه کدۆنالذی له نیو مۆله که دا خوینده وه.

دوای چهند خوله کێک زوو که پرۆکه یه کی ته له فۆن فرۆشتنمان دۆزییه وه و من زوو داوای سیم کارتیکێ ته له فۆنم کرد. به ده ستیکم ده ستی کورپه کم گرتبوو و به ده سته که ی دیکه یشم دوو کتیبه که. من به درێژایی پێگای دوای ده رچوونم له کتیبخانه شیوه کێکه که، پوهی پێشه وه ی کتیبه کانم له لای له شم کردبوو و خوازیار نه بووم که س بزانیته چی ده خوینمه وه.

ده ستی کورپه کم بهر دا هه تا سیم کارتیه که له گه نجه جوان و سه ره و سمیل و پێش زۆر په شه که وه ریگرم که به سه ره سوپمانیکێ زۆره وه وشه ی

(عشیق)م له سه ره باسکی چه پی خوینده وه که به پینووسیکی تیر و پر له ویدا کوترا بوو. پۆژیکێ سه ییری پر له وزه بوو و پیاسه کردن له گه ل کورپه ده سالییه که م هه ره له ده ستپیکدا به سه ییری ده ستی پیکردبوو!

بۆ ئه وهی پتر له دنیا گچکه و جوانه که ی کورپه کم دانه برپیم، نه مویست له گه نجه که بپرسم که خه لکی کوئییه؟ یان نه ئینی نووسینی وشه ی (عشیق)ی لئ بپرسم بزانی که له سه ره باسکی چه پی کوترا بوو. من بۆ جاری دووه م له بهرگی کتیبه که ی جان دۆست (عه شیقی وه رگی پم) پروانی و له بهرانبه ر پیکه وته سه ییره که دا گه لیک شله ژام و به خۆم گوت:

- هه ره له که ناری مانای (عشیق) بمینه ره وه و مه چۆ بنجوبنه وانی ئه م وشه سه رکێشه یه!

بۆیه له سه ره یه ندی وه رگرتنی سیم کارتیه که خۆم له هه ره جۆره پرسیار کردنیک له گه نجه که بوارد! چونکه من له ناخه وه و له ده ره وه زمان لال و مات وه ستا بووم و نه مه دزانی چۆن راقه ی هه لبژاردنی خۆنه ویستانه م بۆ پۆمانه که ی جان دۆست بکه م و په یوه ستی بکه م به و ساته وه خته ی تییدا بووم.

ئیدی به کێشکردنیک دیکه وه بۆ په تی پانتۆله کم، بله ز وه دوای داخواری دلێ کورپه کم که وتمه وه و له مۆله که ده رچووین. ده تگوت شه قام و جاده کانی شار هه رچی مه کدۆنالذ هه بوو هه لیان لووشیبوو! من و کورپه کم بۆ ماوه یه کی درێژ به پیا ده پۆیی جاده و شه قامه کانمان ده بپری و چاومان کردبوو به هه شت چار. لئ دوای نزیکه ی بیست خوله ک پیکردن، سه رباری ئه وه ی من شاره زای کونوکه له به ری شاره که بووم، مه کدۆنالذ زیکمان نه دۆزییه وه! له بری ئه وه ده تگوت وزه ی شاره وه ی کات له

ناشویندا وها به پڑدی پپوهستی کردبووم به ناوونیشانی ئه و دوو کتیبه ی له خۆپا و به بئ هیچ پلان و به نامه یه ک بۆ خویندنه وه له کتیبخانه که دا دهستم بۆیان بردبوو. خۆیشم نه مزانی چۆن پئیه کانمان ئیمه یان به ره و پارچه یه کی دیکه ی شار بردبوو که پپی ده لپن Gas Town که هه میسه پره له که پیده ی بیانی، لئ ئه وه ی لپی نادۆزیته وه، مه کدۆنالدزه!

له شاری هه لم - (مدینة البخار) و هه مان ناوی دوا کتیبی زافۆن، دۆش دامابووم و نه مزانی چۆن وه لامی کورپه که م بده مه وه.

که میک به دیار کاتژمیره هه لمیه که وه ستاین! هه تا له سه ره کاتژمیره که ی زوو داده هات، کاتژمیره که ده ست به فیکه لیدان بکات و ئاوازه که ی که میک شادمانی بخاته نپو دلی کورپه که م و هاواری گه ده ی له بییر بجیته وه. واده ی گه شته سهیره که ی خۆم و کورپه که م به نپو دلی شاردا هیشتا خۆی نه دابوو له دوازه ی نیوه پۆ. من له ترسی پیشهات و پیکه وتی تر، هه نگاوه کانم خیراتر کرد، هه تا ما کدۆنالدزیک له ژیر باله خانه یه کی شووشه بییدا له پر به مۆنی ده رکه وت و مینا بوو که له یه ک دهسته مۆی نپو نیگای چاوه جوان و تیزه کانی کورپه که م بوو. ئه و یه کسه ر وه ک ئه وه ی چوو بیته دنیای هه زار و یه ک شه وه وه، پاله وانیک بیت له به رده م ده رگه ی ئه شکه وتی سم سم وه ستا بیت، بله ز گوپی کتیبیکی نپو ده ستمی پراکتشا ده تگوت تۆله ی شتیکیان لئ ده کاته وه، هاواری کرد: بابه، مه کدۆنالدز!

به ر له وه ی ئه م کورپه جوانه م له دایک ببیت و پۆژگار هه کانم به هه بوونی وزه به خشی پووناک بکاته وه، ئیواره یه ک له شه قامیکی جه نجاللی شاری هه ولپیر پیاسه م ده کرد و پیاوپک هه لتوک هه لتوک به رانبه رم ده هات و

له شیوه ی جلوه رگ و قژی لوللی دیار بوو هونه رمه ندیکی نیگار کیشه . ئه و له خۆپا و به بزه یه کی نیگه ران و شه رمن منی وه ستاند و گوتی: برا، تۆ شیوه ت زۆر له نووسه ریکی به راویز خراو ده چیت که یه ک تاکه پۆمانی هه یه به ناوی (ئیلشا).

- من، نووسه ر نیم، به لام پیم خۆشه بيم به نیگار کیش!

+ په ککو! ده لپیت هه ر له ده سته پیکه وه من و تۆ به یه کدی ناگه یین، چونکه من نیگار کیشم و پیم خۆشه بيم به نووسه ر!

نیگار کیشه قز لوله که ناوی سه ردار سنجاوی بوو و گوتی که ئه و له داخی پۆمانیکی ئاست نزم و پر له هه له ی زمانه وانی به ناوی (ئیلشا) چه ند سالیکه چه زیکی وه ها له نپو دلی شین بووه، بۆیه بریاری داوه که ئه گه ر پۆمانیک له سفیره شه وه نه نووسیت، به دوا ی نووسه ری پۆمانی (ئیلشا) بگه رپیت و به لکه ده ی دۆزیته وه و پینگه ی پئ ده دات پۆمانه که ی سه ر له نوئ بنووسیته وه. من له به رانبه ر ئه و پیاووه ی ناوی سه ردار سنجاوی بوو، له ئاشی خه یالیکدا بووم و خوازیار بووم هه ر چی زوووه سواری شتیکی له مه پ به رپه که ی عه لانه ددین بم و بۆ پشته وه ی ئوقیانووسه کان بفرم، لئ نازانم بۆچی ئه و هینده پزده بوو له سه ر پترمانه وه و پیداکری زۆری کرد که ویکرا بچین له قاوه خانه یه کی نزیک په یکه ره که ی گاد گرووس دابنیشین.

سنجاوی به ر له دوو سال پیکه وتیکی له گه ل خویندنه وه ی پۆمانی (ئیلشا) بۆ پیشه اتبوو و نه یده زانی هۆکاری چیه؟! ئیدی له و ساته وه خته وه دلی هه میسه ده یخواست بۆ که سیکی بگپرتیه وه. پیکه وته که له ناخی سنجاوی نیاز و ئاره زوی بۆ بازدانیک دروست کردبوو که تئیدا بریار

بدات به يه کجاره کی پشت له پهنګ بکات و بېټ به هاوډه می تپ و وشان!

قاوه خانه که که شیکې خوښ و نارامی هه بوو. نه گهر مړو هیچی له هه گبه ییش نه بووایه، ناخاوتن له خوړا دروست ده بوو. سنجای پتر له من چووه نیو باسوخواسته قوولنه کان و به پړیځکی زوره وه سهیری هونه ری نووسینی ده کرد و ده یگوت هر تپ و وشه یه ک له کاتی خویندنه ودا له پیش چاوی وی به ده یان پهنګ و شیوه خویمان ده نویتن.

من هیچم پئ نه بوو له ناستیدا له سهر زمانم ده ربیرم! بله زم بووم زوو بجپته نیو باسه که و منیش وه دواي کاری خوّم بکه وم بؤ وه ده سته پتانی فیزای ولاتیک. نازانم له بهر چی سنجای ناوی شوینی ژيانی به و شترالیا ده هینا له بری وهی پیوه سستی بکات به ناوی تیره یه کی ناوداری کورد به ناوی سندی!

- به پړیز سنجای باسی ئەم ئەم پړیکه و ته ناکه ییت؟

+ ببوره برا، من خوّم له نیو باس و خواسدا له بیر چوو!
- نا، ناساییه.

+ پړیځک خزمیکم پړمانیکې بؤ هینام که خوئی نه یوانیبوو بیخوینیته وه! به لام من هر زوو وینه ی سهر بهرگی کتیبه که سهرنجی پاکیشام و هونه ره که م ناسییه وه. وینه که بریتی بوو له په یکه ریکی بچووی بپړونز که تیدا مه لیکي مه زن سهری مړوځیکي خه مناک و سهر پووتی پیوه بوو. شتیکی زور جوان بوو و هه تا پړمانه که م هه مووی نه خویندنه وه، نه زمانی که نووسه ری پړمانه که، یان نه و ده زگایه ی کتیبه که ی چاپ کردبوو چنده له هه لباردنی نه و وینه یه بؤ بهرگی کتیبه که لیزانی نواندبوو. پړیځی هینی بوو و که ده ستم به

خویندنه وهی پړمانه که کرد و له پړیځی دووشه ممه ته واوم کرد. من به مه به ست ده لیم ته واو بوو، چونکه جگه له پړیکه و ته که و هیندیک وینای جوانی نیو پړمانه که نه بېټ، به دیدی من پړمانه که هر له سهره تاوه مردووه و پیویستی به نووسه ریکی شاره زاتره زیندووی بکاته وه.

برا په له مه که، هه نووکه ده چمه سهر گپړانه وهی پړیکه و ته که. به هر له وهی کاره کتاری سهره کی پړمانی (نیلشا) کۆتاییه کی گه لیک خه مناک و تراژیدی چاوه پروانی ده کات. من گه لیک چپژم له خویندنه وهی چیرۆکی نه ویندارییه کی نیوی وهرده گرت و به لامه وه ناکاریکی زور جوان بوو. پاش نیوه پړیځی پړیځی شهممه بوو و نازانم له چی شوینیکي نیو پړمانه که دا بووم له و کاته ی بینیم میرووله یه ک به سهر پانتایی پوپه له که دا زور به بیباکی پیاسه ده کات. نازانم بؤچی په نجه گه وره م به نیازی کوشتنی به ره و میرووله گه لیک ورد و گچکه که دریز کرد، به لام نه وهی جیگه ی سهرسامی و باوه پنه کردنم بوو پووی دا.

چونکه له و کاته دا بینیم میرووله که یه کسه ر چوو له سهر وشه یه ک وه ستا که نووسرابوو، مه مکوژه!
له دواي ئەم دانیشتنه، کۆتا ناخاوتنی سنجای نه وه بوو که نه گهر پړمانی (نیلشا) هیچ سووځیکي بؤ نه ده ب و زمانی کوردیش نه بوو بېټ، خو پړیځک له پړژان میرووله یه کی له مردن پزگار کردووه!
له گه ل سنجای، نیمه جاریکي دیکه یه کدیمان نه بینیییه وه.

له ماکدونالدز توله ی کاتی ون بووی کوپه ده سالییه که م به نزیکه ی ده دؤلاریک سهنده وه. له کاتژمیر دووی پاش نیوه پړیځی به هه مان پړیکه ی چونومان بؤ کتیبخانه کیکه چؤکلیتییه که به ره و مال گه پاینه وه. وه ببیره اتنه وهی پووداوی یه کتر ناسینم له گه ل سهردار سنجای که میکی مابوو

مينا کاتزميرہ کانی کورہ کەم لە دەرهوہی شوینی مە کدۆنالدز بېیت بە گەلایەکی پاییزی بەر با . لە دواى تێپەڕینی چەند هەفتە بەک و خویندەنەوہی ھەردوو کتیبە کەى دۆست و زافۆن، پۆژیک لە مالمەو بە دیار شاشەى تیڤى دانیشتبوم و بە پیکەوتیکى گەلێک سەیر دیمەنى (سنجاوى)م بە گەردیک لە گۆرانی پوخسارییەوہ بینى کە لەمە پ پيشانگە یەکی ھونەرى نوێی بە ناوی (دواى گورزە پووناکییەکان) ئاخافتنى بو پەيامنێرى کە نالە کە دەکرد .

ماوہى یازدە سال بو مینا سنجاوى پوو ماندوو و پىچ ھەنووکە ماشوبرنج، پەنابەرى و دوورى لە زیدى باو و باپیران بە نادلى خۆم بو منیش بووبوو بە چارەنووسى ھەناسە درێژ و نەگۆر . شوینىکى وەھا دوور کە مرۆ ھەرگیز بە سانایى بۆى نەلویت سەردانى خوشک و برایانى بکاتەوہ، چى جاي کە سیک کە تەنیا یەک جار بە دیدارى گەیشتبیت .

من پيشتر ھەولیکى وەھام نەدابوو پردى پيوہندییەکی تۆکمە لەگەل سنجاوى پۆنا بکەم، ھەتا پۆژیکیان لەو کاتەى لە خۆرا دەستم بە نێو پووپەلەکانى ھەرھەنگیکى زمانى ئینگلیزى دەگێرا کە لە کوردستانەوہ لەگەل خۆم بو ئەودىو ئوقیانووسەکانم ھینابوو، ژمارەى تەلەفۆنى ویم لەسەر پارچە کلینیکسىکى بچووکی نەخشاو بە لۆگۆى قاوہخانە کەى شارى ھەولپىر دۆزییەوہ، ئەویش لە پۆژیکدا بوو کە دەمیک بوو لە خویندەنەوہى پۆمانە کەى جان دۆست و کۆچپۆکەکانى کارلۆس زافۆن بووبوو مەوہ کە یەکیکیان دەربارەى نیگارکیش و تەلارسازیکى ناوئادارى شارى بەرشەلۆنە بوو بە ناوی ئەنتۆنى گاودى .

لە پۆزانى پشوو بو تیشتى سەر لە سپیدە من

ھەمیشە ئافەگادۆیەک لە شیوہى چوارگۆشەى بچووک بچووک پارچە دەکەم و لەگەل ھێلکەى برژاودا تیکەلى دەکەم . جاریکیان بەر لەوہى تویکل و ناوکە کەى ئەم میوہ سوودبەخش و سەوز و چێژ خۆنەسەپینە فری بدەم، ھەمووییم لە سەر میزە کە دانا و لە خۆرا لە ژیر دەستم شیوہى مرۆیە کى لى دروست بوو . سەرھەتا وەھام زانى کارە سادە و شیوہ ھونەرییە کەم بە ھۆکارى تەواکردنى خویندەنەوہى چیرۆکە کەى زافۆن - ەوہ بووہ دەربارەى گاودى، لى دواتر پاش ئەوہى ژمارەى تەلەفۆنى سنجاوى لە نێو ھەرھەنگە کەدا وەگیر دەکەوتنەوہ، بریار دەدەم دواتر لە پیکەى قایبەرەوہ نامە یەکی کورتى بو بنێرم، ویجا بەزەمە کە لەویش سەیر و واوہتر دەپوات!

ھەنووکە پۆژ و شوینی دانیشتنە کەم لەگەل سنجاوى وەبیرم دیتەوہ لە ۲۰۱۱/۶/۱ لە شارى ھەولپىر، چونکە سنجاوى لە سەر وەختى نووسینى ژمارەى تەلەفۆنە کەى لەسەر پارچە کلینیکسە کە گوتى: برا، سەیرى ئەم پیکەوتە بکە، کۆدى تەلەفۆنى ولاتە کەى لى دەژیم ژمارە شەست و یەکە!

دیدارىکى کورت و پىر لە وزە بوو، ئەجامە کەى لە دەرچوونماندا لە قاوہخانە کە کەمیکى لى وەدەرکەوت و بە ھۆیەوہ سنجاویم باشتەر ناسى . لە سەر جادە کە ژنیک بەرەو پوومان ھات و مندالیکى ساوای لە باوہش بوو، نازانم چۆن وەھا زوو درکى بەوہ کردبوو کە بۆنى دۆلار پتر لە سنجاوى دەھات لەوہى لە من، بۆیە بە پووہى کى خەمناکەوہ لە بەرانبەریدا وەستا و دەستى پان کردەوہ و گوتى کە لە شارۆچکەى گولالەوہ ھاتوہ، پاش ئەوہى گرووپیکى توندپەو ھاوسەرە کە یان لە پيش چاوانى و لەبەر دەرگەى مالمە کەى وەبەر گوللە دابوو .

سنجاوی گه لیک به خشنده دهرکوت و گوئی پارچه دۆلاریکی له نئو گیرفانیکی پاکیشا که وینهی پیاویکی توورهی سهر و سمیل و پیش پری له سهر بوو و به شهرمه وه بۆ ژنه کهی دریز کرد. ژنه بهر له وهی بروت، له گه ل هی سنجاوی گوئی کانی منیشی پر کرد له ستایشی جوان و وشهی شیرین و نزی پارانه وه له خودای مه زن که دهست به ته مه نمانه وه بگریت.

بهر له وهی کورپه ده سالییه که م نهو پۆزه وه ئاگا بیت، به ئایفونه که م چند وینه یه کی پیاوه کهی له پاشماوهی ئافه گادۆیه که دروستم کردبوو، ده چرکینم. دواتر که ئیواره دادیت و وهک نه وهی داهینانیکی گه لیک مه زنم کرد بیت به شیوه یه کی وهما له هونه ر ساده که ده پوانم و ناخوازم تیکی بدهم. بۆ خۆ وه دهره ئینانیکی ساویلکانه له به رانه ر داهینانه مه زن و به رچاوه کانی پاله وانه کهی چیرۆکی زافن و دهرکه وتنی سنجاوی له که نالیکی جیهانیدا، ژماره کهی به کۆدی (٦١) وه له فاییه ره که م لئ ده دم و وینه که له گه ل په یامیکی کورت بۆ کیشوره دووره کهی ژیر گوئی زه وی ده نیرم.

به شیوه یه کی سهیر دیمه نی پیاوه ئافه گادۆیه که دهستیکی گه لیک کورت بوو و قاجیکیشی گه لیک دریز. من له باریکی دارایی واوه تر و گه لیک جوداتر بووم له و پۆزه ی که مینا سنجاوی نه شیا بووم هاوکاری ژنه گولاله یه که بکه م، بۆیه ده تگوت شتیک له نه ستمدا بۆ دروینه ی کاتیکی به سه رچوو هه لیکوتابوو سه ر په نجه کانم، نامه کهی فاییه رم بۆ سنجاوی به و شیوه یه کی خواره وه نووسی:

به پریز سنجاوی،
سالو،

(به دهر له م په ره گرافه ی خواره وه، ته وای ناواخنی نامه که له م چیرۆکه دا په ریوه!)

خودای میهره بان مرۆی به نه ندازه یه ک خۆش ده ویت، نه گه ر له شوینیک مووی سه ری پیاویک هه لوه ری، له شوینیکی دیکه پووی ژنیک وهک مانگی تابانی لئ دیت. که سیک دهستیکی کورت بوو بۆ هاوکاری، لئ نه گه ر به چاکی له شی خۆی پامینیت، ده بینیت قاجیکی چهنده دریزه بۆ سهردانی. مرۆ چاکه، که میک تیرامانی هه بیت و له پۆزگاره کانی گورین په ند وه ریگریت، واته وهما چاکه نه و به ئاوه دانکردنی ناخی خه ریک بیت له بری به نایلۆن کردنی پوخساری. ئافه گادۆ میوه یه که، له دهره وه په نگه ته لّخه و جوانیه کی نه وتۆ نییه، لئ که ناخی ده که یته وه سه ربیاری بیتامیه کهی، سه وزیه ک ده بینی هینده ی به هاری ده فهری چۆمان گه ش!

هاوپیت
دلدار
٢٠٢٣/١/١٠

له دواى هه ناردنی په یامه که م، من هه رگیز چاوه پوان نه بووم وه لّامه کهی وهما به زوویی وه ریگرمه وه، به تابهت که که سی به رانه ر ناو و دهنگیکی هه بیت و له بواریکدا گه لیک داهینه ر بیت. سنجاوی نامه کهی وهما نووسیوو که په نگدانه وهی یه کتر ناسین و دیداره کهی قاوه خانه کهی به جوانی پیوه دیار بوو، لئ نه وهی له هه موو شتیک پیداگری له سه ر کردبوو، نه وه بوو که ناردنی مرۆ ئافه گادۆیه که به دهر له شیوه هونه رییه کهی جیگه ی ئامازه یه بۆ ریکه وتیکی گه لیک سهیر و ناوازه و باوه پنه کراو. سنجاوی نووسیوو ی سه ربیاری نه وهی که نه و به هیه شیوه یه ک له و خه یاله دا نه بوو دواى پتر له ده سال له دیداری نئو قاوه خانه که، جاریکی دیکه به پووداوه که په یوه ست ببیته وه. شتی گرنگتر نه وه بوو که له و کاته ی نامه کهی منی له فاییه ر

پيگه يشتبوو، ئو له قاوه خانه يه كي لاجه په كي
 شاره كه دانېشتبوو كه چندان سال بوو به هؤي
 مژوولي ژيان و كار هونه رييه كاني بؤي نه چوو بوو.
 پيستر له و كاتانه ي هميشه سهر داني قاوه خانه كي
 كرد بوو، هرگيز به پيگه و تيش منداليكي نه بينييوو
 له نزيكي شوينه كه دا ياري بكات، يان تيپه پيټ.
 لي له سهر و هختي كردنه وه ي په يامه كي فايبر،
 ده بينيټ دوو مندا ل له سهر جاده كه توپين ده كن
 و دواتر له پر توپه كه يان لي هله ته ده بيت بو
 دور ي پياده پوييه كه ده چيټ. له و كاته دا پياويكي
 كه له گهت به ويډا پوت ده بيت وهك ئو وه ي مرويي له
 نافه گادويي كه بيت و له نيو ته له فونه ده ستييه كه يدا
 ده رچوو بيت، يان له پيش چاوي سنجاوي شيوه ي
 گليټك له بالنده مرويينه سهر پووته كي سهر
 بهرگي پؤماني (ئيلشا) ده چوو كه له دوروه بو
 لاي وي فريبيټ، كه چي ئو وه ي جيگه ي تيرامان و
 سهر سامي بوو، سنجاوي بوو كه ده بينيټ پياوه كه
 ده ستيكي له نيوه بپاوه ته وه و كورته، لي قاچيكي
 دريژ كر دبووه بو ئو وه ي شووتيك له توپه كه وه
 بدات و بو لاي دوو مندا له كي بگه پيټته وه.
 له ئاست ئو پيگه و ته دا كه هاوكات بوو
 له گه ل كردنه وه ي په يامه كي فايبر، ئو له سهر
 كورسي قاوه خانه كه بو ماويه ك دوش دامابوو و
 نه يده زاني چي ليكدانه ويه ك بو پيشهاته كه به
 زه يندا به ينيټ، لي بهر له وه ي ديمه نه كي زور له
 پيش چاودا بگورپيټ، يه كسهر وينه ي پياوه كه
 به ئايفونه كي ده گريټ و هر له ويډا له گه ل
 په ياميكي كورته بو مني ره وانه ده كاته وه.
 لي ره ورا به هؤي وينه ي پياوه نافه گادوييه كه
 و په يامه كم پرديكي پته و له پيوهندي له گه ل
 سنجاوي نيگار كيش چي بوو و دواتر ئو له
 هموو نامه و ته له فونه كاندا پيداگري له سهر يه ك
 شت ده كرد كه من روو بگه مه بواري نووسين.

سنجاوي پتي وه ها بوو هر پوژيټك په نجه كانم
 بخمه سهر كي بوږدي لاپتوپه كم، ده شيم
 سهر داوي چي پوژيټك به شيوه يه كي گليټك
 چاكترو ره وانتر له هي نووسره نه ناسراو و
 په راوي زخاوه كي پؤماني (ئيلشا) بگيرمه وه،
 لي هينده ي ده مهينا و ده مبرد نه ده شيام خو م
 له و پيگه ي هاتونه هاته ي نووسين بده م.
 نه مده ويست وهك نووسه ري پؤماني (ئيلشا) م
 به سهر بيت و شتيك بنووسم كه كه س توانايي
 خويندنه وه ي نه بيت، لي سنجاوي به پيچه وانه وه
 به جوړيكي ديكه له پؤمانه كي ده پواني و
 ده يگوت كه ئو هر كاتيټك وينه ي ئايان كوردي
 له شوينيټكدا ده بينيټ، يه كسهر چاواني پر له
 پوندك ده بن و به شيكي گرنكي پؤماني (ئيلشا)
 وه بير ديته وه، هر وه ها سهر ياري ياده وه رييه كي
 خوي له گه ل ميرووله كه دا و ه والي به رده وامي ئو
 به له مانه ي له ئاوه كاندا نعووم ده بن رووداوه كاني
 ديكي نيو پؤمانه كي به ئاساني له پيش
 چاواني ويل ناكه ن، بويه بيرووكه ي زيندووكردنه وه ي
 پؤمانه كه، شتيك بوو سنجاوي هرگيز نه يده تواني
 لي هليټ.
 دوا جار ملم بو پيداگرييه كي سنجاوي دا و
 هينديټك پشكنيم ده رياره ي پؤماني (ئيلشا)
 كرد. له دواي نزيكيه ي نيو كاترمير گه پان به نيو
 توپه كاني ئينته رنيټدا، به ده ر له يه ك تاكه نووسين
 كه هي ژنيكي نووسه ر بوو به ناوي مريم،
 له هيچ شوينيټكي ديكه شتيكي وه ها بهرچاو
 ده رياره ي پؤمانه كه نه بوو. له بري ئو وه ئه فسوس
 زور به زويي له سايتيكي ديكه دا ه والي مهرگي
 ئو ژنه خانه دانه ده خوښمه وه كه مينا پاله واني
 پؤماني (ئيلشا) نه خوښي شيرپه نجه بؤي بوو به
 گورگيكي گليټك دريو و ناوه خته.
 من له بيرووكه ي نووسين سارد بوو بوومه وه

و خوازياربووم تهنئ كورپه ده سالييه كه م به كوردبييه كي جوان ئاخاقتن بكات و بنوسيت و بخوينتته وه، بويه بؤ سبهيني ئه و پۆژه پلانتيك پيگ خست كه جاريكي ديكه بچينه وه كتيبخانه ي گه وري شار و ههردوو كتيبه كه ي جان دؤست و كارلؤس زافؤن بگه پئنينه وه، به لكه ئه م جاره كتيبيك به زماني كوردي ده دؤزينه وه.

بؤ شهوي له گه ل خه ونيكي سه سوريالي و بن به ترس وه ئاگا هاتم و پووم ئاره قه ي ساردي لئ ده چؤرپايه وه. له خه و نه كه مدا سوارچاكيكي سه رده مه كاني ديريئم ده بييني كه سواري سه ر پشتي گيانله به ريكي زه به للاح بووبوو و له دورره وه نه ده شيام هيچي لئ هه لبيتيم. ديمه نه كه له نيو گه رده لولولي تۆزوخؤليكي وه ها بوو و ئاسان نه بوو هيچ ناويك به بالاي سوارچاكه كه و گيانله به ره كه هه لبريت. كاتيكي زؤري نه خاياند سوارچاكه كه به تاو به ره و پووم ده هات وهك ئه وه ي شتيكي بينيبيت كه له من ناديار بيت. چاوه كانم هه لگؤرفي و نيازم وه ها بوو ديمه نه كه له نيو تۆزوخؤلدا به جواني ببينم. له و كاته دا بوو سنجاوي - م بيني به سه ر پشتي كه نگره يكي زه به للاحه وه بوو كه سه ري و شتري پتوه بوو. سنجاوي به ره و نزيكتر ده هات و هاواري ليم ده كرد: كاكه به رده مم به رده! له و كاته دا من له شويني خؤم به تاو راپه ريم و يه كسه ر ئاوپم بؤ لاي پشته وه دايه وه، لئ چي ببينم! مروييه ئافه گادؤبييه كه مينا كاره كته ريكي ترسناكي نيو ياربييه ئه ليكترؤنييه كان ده ستی كورپه ده سالييه كه مي گرتبوو و خه ريكه بيرفئيتت. ديمه نيكي گه ليك ترسناك بوو و من له شويني خؤمدا وشك بووبووم و نه مده زاني چي بكه م. ئيدي، دلي خؤم به چاو گيپان بؤ سوارچاكه كه ده دايه وه كه ناوي سنجاوي بوو. من هيشتا دهستم نه كردبوو به كه پر بؤ

چاوه كانم كه ئه و جاره سنجاوي - م بينييه وه خيراتر كه نگره كه ي به سه ر شه قاميكي قيرتاودا تاو ده دا و وه دواي پياوه ئافه گادؤبييه كه كه وتبوو و هاواري ده كرد: مه كه دؤنالده دزا! مه كه دؤنالده دزا من له ئاكامه كاني هاتوهاوارة كه نه ده گه يشتم و نه مده زاني پيشهاته كه خه ونيكه ده ببينم، لئ ده نكي دوا تيب له هاوارة كه ي سنجاوي ويزه ويزيكي سه يري خستبووه نيو گوچكه كانم و كه ميك مابوو په رده كاني به قن. له تاو ئازار خؤيشم نه مزاني چؤن له پر له سه ر جيگه ي خه و راپه ريم و به دوو چاوي به خه وه وه به ره و ژوردي كورپه كه م چووم.

سه ر له سپيده كورپه كه م به بزه يه كي جوانه وه له خه و را بوو و به ياني باشي به زماني ئينگليزي ليم كرد. له به رانه ردا من به هؤي شادمانی خه و تنم له ژورره كه ي به زووي پيشنيازي چوون بؤ كتيبخانه، له گه ل مه كدؤنالدم خسته به رده مي، كه چي ئه وه ي هه رگيز چاوه راني نه بووم پووي دا. كورپه كه م له خؤرا دوو وشه ي به زماني شيريني كوردي هيئايه سه ر زاري و يه كسه ر گوتي: باب، كه باب! له گه ل بيستني ئه و په رسفه ي كورپه جوانه كه م، دلم بوو به كه باب و پؤنديكي نيو چاوه كانمي كرد به هلم. ئيدي وهك ئه وه ي زيپر و زيوم له ئه شكه وته كه ي سم سم دؤزيبيته وه يه كسه ر خؤم گؤري و ده ستی كورپه كه م گرت و بؤ ده ره وه چووين.

له دواي خويندنه وه ي چيرؤكه كاني زافؤن به هه والي مه رگي ناوه خته ي ئه م نووسه ره كه ته لانييه كه يشم زانيبوو به نه خؤشي شيرپه نجه! بويه به نياز بووم هه ر بگه مه كتيبخانه كه، داواي پؤمانه به ناو و ده نكه كه ي (سيبه ري با) بكه م. كورپه كه م به دريژايي دوو كاترؤمير مانه وه مان له

کتیبخانه که دا نارامیه کی وه های نواند که چاکه له دهروهی چیرۆکدا په سن و گێرانه وهی بۆ بکریت. ئه وه له چاو جاری به که می چونمان بۆ کتیبخانه، نیوانی زهوین و ئاسمانی پیشان دا و دهتگوت شهوی پیشوو خهونیکی سهد و ههشتا پله پیچهوانه ی ئه وهی منی بینیبوو.

من بهر له وهی خۆم له پیش پیاوه سهر قژن و پيشداره که ی پیش کاوتتیره که بینمه وه و داوی پۆمانه جوانه که ی کارلۆس زافۆنی لئ بکه م، له گه ل کورپه که م به نیو به شی زمانه کاندایا گه پرا بووین و کاتیکی زۆرمان به سهیرکردنی ناوونیشانی جوانی کتیبان زیندوو کردبووه وه، دواتر ههر که پیمان نا نیو به شی زمانی فارسی له نیو کتیبه په سهن و وهرگێرپاوه کاندایا که میک ماینه وه، دواتر من به کسهر خهریک بوو بال بگرم له و کاته ی کتیبی ئه لفویبی کوردی (ئه مین بالدار) م بینیه وه که دیار بوو به ئازاره وه شوینی خۆی له نیوان دوو کتیبی شان و مل زلی میژوویی کردبووه وه، چونکه له و کاته ی کتیبه که م ده رهینا، بینیم بهرگه که ی که میک گه چراو و دپا بوو، ئیدی دوودلیم نه کرد له وهی زوو پوو په له کانی کتیبه که بۆ نیگای چاوانی گه شی کورپه که م بکه مه وه و بۆ ئه وهی به ده ر له وینه ی په نگاوپهنگ به شیوه ی تیروکه وانی تیپه کانییش ئاشنای بکه م. به پیچهوانه ی جاری پیشوو، کورپه که م شادمانی له چاوانی ده خوینترایه وه و بئ ئه وهی لئی بپرسم به کسهر سه ری به لئی بۆ وهرگرتنی کتیبه که نه وی کرد.

دوای ئه وهی کتیبی ئه لفویبی بالدارمان له شوینیکی ئه سته م و ناخۆشی نیوان دوو کتیبی میژوویی خۆسه پیته ردا پرگار کرد و به هاوشانی له گه ل پۆمانی (سیبه ری با) ی زافۆن، تاویکی درێژ به نیو جاده و شه قامه کانی شاردایا گه پراین. من له و

ماوه یه دا ههر چاویکم کردبوو به دوو چاو، به لکه ئه م جاره له جاری پیشوو و له چیرۆکی گه پان به دوای مه کدۆنالدزدا زووتر چیشتهخانه یه کی سه ر به پۆژه له لاتی ناوین ده دۆزینه وه که خواردنی که بابی هه بیته، ههروه ها له ترسی بابته ی خه ونه که ی دوخ شه و هه رگیز خوازیاری ئه وه نه بووم له و پۆژه دا شوینی مه کدۆنالدز بینم.

دوای که متر له چل خولهک من و کورپه که م خۆمان له چیشتهخانه یه کی بچووکدا به ناوی زافۆن (واته زه عفه ران) بینیه وه. له چاوه پوانی هاتنی که بابدا من گه ره کم بوو بال به کورپه که م بده م، کتیبه که ی بالدارای له پیش دابنیم و بۆ خۆیشم بچمه ژیر سیبه ری با و له نه ئینییه کانی ژیان بگه رپیم، لئ بهر له وهی به خویندنه وهی یه که م پرسته ی ده سته پکی پۆمانه که ی زافۆن شاگه شکه بم، له سهروه ختی کردنه وهی کتیبی ئه لفویبی بالداریش بۆ کورپه که م شتیکی سه رنجراکیش له دیوی ناوه وهی بهرگه که ی وه ده رکه وت. نووسین و وینه یه ک هه بوو که هیزی داگرتن به سه ر پینووس و نه خشاندنیان به ئاشکرا دیار بوو هی ده سته مندالکی کورده.

«بۆ کتیبخانه

چۆمان فه رهاد

وینه ی کیککی لولهک»

بهر له خویندنه وهی چیرۆکه کانی نیو کتیبی (شاری هه لم)، من پیشتر ناوی زافۆنم هه ر له دووره وه بیستبوو و هیچ به ره مه میکم نه خویندبووه وه، لئ له و کاته ی یه که م پرسته ی پۆمانی (سیبه ری با) منی له به رده م پیشهاتیکی گه لیک نا ئاسایی و سه یر دانا، هه رگیز نه متوانی خۆم له چاره نووسیک ناباله د بکه م و وه دوای خویندنه وه یه کی پرژد بۆ گشت به ره مه کانی زافۆن نه که وم، که چی ئه م پلانه م بۆ کاتیکی دره نگتر

دواخست و به خۆم گوت: دآدار، ئارام بگره و هتا په شنووسی نووسینی چیرۆکیک تاقی نه که یته وه خۆت له دنیای زافۆن مه ده!

«هرگیز نه و پۆژه م له بیر ناچیته وه که باوکم بۆ گۆرستانی کتیبه له بیرچوه کانی بردم».

پاستیه که ی من جۆریک نیگه رانیم پیوه دیار بوو که بیرم له خهونه که م ده کرده وه و خویندنه وه ی ئه م پسته یه ی سه روویش، قورکه ی ژیر پیمی خه ستر کرد. ده تگوت پسته که ئامازه یه که و له زاری کورکه ی خۆم ده رچوه و پافه بۆ گه لیک ریکه وتی سه یری نیو ژیانم ده کات، به تاییه ت له و کاته ی من پیشتر هیچ پۆمانیکی زافۆنم نه خویندبووه وه و نه مده زانی مه به ستی له گۆرستانی کتیبانی له بیرچوو چییه؟

بۆیه له خویندنه وه ی پۆمانی (سیبه یری با) په له م نه کرد و له بری ئه وه به خۆم گوت: مل بده بۆ داواکه ی سنجای له و پۆژه ی تارمایی نووسه ریکی له پوخساردا بینیبوو، شتیک بنووسه! ماوه یه کی درێژم پی چوو هتا یاده وه ریم بوو به هانده رم و شیام نه گه ر هیچ نه بیته بریک له ریکه وته کان له شیوه ی سه ره داوی پۆمانیک بگێر مه وه.

ده ستپیکی نووسینه که م وه ها ده ست پی کردبوو که کورکه م پاله وانسی پۆمانه که یه:

«له ئاههنگی ده یه مین سالی له دایکبوونی کورکه م له به رانه ر کیکیکی چۆکلیتی لوله ک وه ستاوه و خه ریکه فوو له مۆمه کان ده کات. له و کاته دا دووکه لی مۆمه کان پیش چاوانی لیل و ته ماوی ده که ن و دیمه نه کانیش به رگی ئه فسووناوی ده پۆشن. لیره وه کورکه م هه ست ده کات ده رگایه ک له پیشی و له نیو کیکه که دا

ده بیته وه. ده نگیک به کزی له ژوره وه دیت و کورکه م وه داوی ده که ویت. کورکه م ده چیته نیو کیکه که خۆی له نیو پیره ویکی پیچوپه نا ده بینیته وه که خه ریکه تیدا ون ده بیت، لی ده نگه خۆشه که دووپاته ده بیته وه و هه میشه کورکه م راسته پی ده کات نه وه ک هه نگاویک به هه له هه لبینیت.

داوی تاویکی درێژ له گه ران به داوی سه رچاوه ی ده نگه که، کورکه م له پر خۆی له نیو قوولایی و ناوه راستی کیکه که دا ده بینیته وه که مینا هۆلیکی مه زنی هاوشیوه ی نیو کتیبخانه، یان مزگه وت، یان کلێسا دیاره. دیواره کانی هۆله که پرن له ده ریچه ی پر له کتیب، لی ئه وه ی سه رنجی کورکه م راده کیشیت، دیمه نی کیزۆله یه کی نۆر پوو پاکیزه و په ند و جوانه که سه ری بۆ نیو پوو په له کانی کتیبی ئه لفوییی ئه مین بالدار شو پر کردوه ته وه وه ک ئه وه ی له تیپیک بگه ریت که چاره نووسی زمانی کوردی پی بگوریت. لیره دا کورکه م له شوینی خۆی ده وه ستیت و نازانیت هه نگاو به ره و پیشه وه بنیت، یان بگه ریته وه بۆ داوه.

کورکه م تاویکی درێژ له به رانه ر دیمه نی کیزۆله که ده وه ستیت و هه ست ده کات کلیلکی هاتوه ته نیو ده ستی که شیوه ی تیپیکی مه زن و شکۆداری وه ک (ئه لف) و (نوون) ی هه یه. به ره وه ی کورکه م بریار بدات و وه ها دلنه وایی به خۆی بدات که کلله که هی ده رگای چوونه ده ره وه یه له نیو کیکه که، نیگای چاوه جوانه کانی له سه ر پارچه ته خته یه کی سه ر میزه که گیر ده بن که ناوی کیزۆله که ی به پینووسیکی جوان له سه ر نووسرا بوو: چۆمان فه رهاد!

چۆمان فه رهاد سه ر هه لده بریت و به ده نگیکی ناسک و خۆش به کورکه م ده لیت: کاکه گیان،

تۆ ھەتا فېرى ئەلفوبىيى زىمانى شىرىنى كوردى
نەبىت، نە دەتوانىت لىرە بچىتە دەرهو، نە
بگە پىتەو ھە مائەو!

من نیازم وھا بوو سەرە داوی پەشنووسى
ئەم چىرۆكە بەرنە دەم و سەرھاتەکانى وھا
دریژ بگە مەو و بەۆنمەو ھە دەیان کارەکتەر
و شوپن لە نیویدا جىگە و پىگەیان ببىتەو،
لى نازانم بە چى ھۆکارىک بوو لە پىر چەند
پۆژىک لە نووسىنى وەستام و دابىرام. دواتر بەر
لەو ھى وادەى گە پاندنەو ھى پۆمانە جوانە کەى
زافۆن (سىبەرى با) بۆ کتیبخانەى شار نىکتەر
بىتەو، من بىپىرام دا لە برى بەردەوامبوون
لە نووسىنى چىرۆکە کەم، سەرھەتا لە دەرگای
ئەم پۆمانە بچمە ژورەو، ئىدى پاش ماو ھەیک
داوی خویندەو و تەواوکردنى پۆمانە کە، ھەستم
کرد من پۆلئىكى جودا لە ھى کورپە کەم دەبینم
و جورە ھىزىک پەلکىشى دەکردم کە ھەمىشە
خویندەو دەخاتە بان نووسىن، بۆیە بى دوو
جار بىرکردنەو، پەشنووسى نووسىنە کەم و ھە
ئەزمونىكى سەرئەو تەو دەخەمە بەر تەوژمى
با و بىپىر دە دەم چىدى لە دەرگای نووسىن
نە دەم؟

لىرەو ھە پۆمانەکانى کارلۆس زافۆن یەک لە
دووی یەک لە پىشمدا مینا ئەم کىکە دەرگایان
خستە سەر پشت کە پالەوانە ژىکە لە کەى
پەشنووسى نووسىنە کەم، چۆمان فەرھاد نیازى
و ھە بوو سەرنجى مندالىكى كوردى بۆ پاكىشىت
كە زىمانى دایكى لە بىر چووتەو،

ئىدى داوی خویندەو ھى پۆمانى (سىبەرى
با) ھاتن و چوون بەرەو کتیبخانەى شار لە گەل
کورپە کەم بوو ھە بە نەرىتىكى بەردەوام و جوان. لە
ماو ھە کى كورتدا كۆى پۆمانەکانى کارلۆس زافۆن
لە (گەمەى فرىشتە) و ھە بۆ (زىندانى بەھەشت) و

ھەتا (وئىلگەى پۆحەکان) لە پىش چاوانم سەربارى
پووداوە خووش و ناخۆشەکانیان مینا کىکەکان، یان
زىزە بە کى زىپىن کە بە گەردنى چۆمان فەرھادى
پالەوانى پەشنووسى چىرۆکە کە مەو ھە بىت، و ھەیان
کرد کە ھەمىشە زارم بە خویندەو ھە شىرىن بگەم و
چاوانىشم بە ھى مندال پۆشن!

بەرکەوتنم لە گەل دنیای نووسىنى کارلۆس
زافۆن سەربارى پىکەوتە کەى چوونم بۆ
کتیبخانەى شار لە گەل کورپە دە سالىيە کەم کە
لە سەرھەتای پۆمانە کە دەخوینمەو، دەتگوت
زادەى پۆژىكى ھاوشىو ھى ژيانى خۆم بوو.
ئەفسوس، مەرگى زافۆن لە ژيانى پاستیدا
گەلکە بىدەنگتر لە ھى کارەکتەرەکانى تىپەر
بوو! لە بىرمە جارىکيان سنجای لە نامە یە کدا
نووسىبووى کە لە داوی خویندەو ھى پۆمانى
(ئىلشا) ئەگەر نووسەرە کە ھىشى مردبووایە،
ھىندەى کارەکتەرى پۆمانە کەى بۆى پەروش و
دلەنگ نە دەبوو.

ھەنووکە دوور لە نووسىن من مەبەستمە لەو
ھىزە بگۆلمەو و وەداوى بگەوم کە و ھەى کرد
لىکچوون و پىکەوت و پىشھات لە گەل سەر لە
سپىدەى سەردانە بى بەرنامە کەم بۆ کتیبخانەى
شار دەست پى بکات، ھەروەھا دەشىم دەیان
نمونەى دىکەى لىکچوونەکان و پىکەوتەکان
بەپىنمەو کە و ھەى کرد پەشنووسە کەم لە داوی
خویندەو ھى گشت پۆمانەکانى زافۆن بدپىتم

من لىرەدا ھىچ نیازىکم نىیە بە بەلگە کردن
خەرىک بىم، لى ئەگەر بوارم ھەبوو لە نامە یە کدا
یەک، یان دوو دانە لەو پىکەوتانە بۆ سنجای
دەگىرپمەو.

زافۆن لە گشت پۆمانەکانىدا کورپىكى دە سالان
و ھەک پالەوانىكى سەرە کى و بەردەوامى نىو گشت
پۆمانەکانى دەناسىنئىت و کتیبخانە یە کى شىو ھە

لوولەك و هاوشیۆه‌ی کوالیسۆمیش دەکات بە شویئی سەرەکی پووداوه‌کان. من بەر لەوه‌ی به‌و دوو نمونەیه‌ بزانم که به پژی وینە‌ی ئەو پۆژه‌یان نه‌خشان‌دبوو که له‌ خۆپا دەستی کورپه‌ ده‌ سالییه‌که‌م گرت و بردم بۆ کتیبخانه‌که‌ی شار، دواتریش هه‌مان پۆژ بوو به‌ هه‌وینێ دوو پیکه‌وته‌ سه‌یره‌که‌ی به‌ دوا‌ی وه‌رگرتنی دوو کتیبه‌که‌دا هات، هه‌روه‌ها به‌ هۆکارێک بۆ په‌لکش کردنم بۆ نیۆ دنیای سه‌یری نووسه‌ریک که له‌ ژیا‌نی راستیدا به‌ دوویدا بگه‌رپیم.

لیروه‌ له‌ژێر کاریگه‌ریی ئەم هه‌موو پیکه‌وت و گێرانه‌وه‌یه‌، ئاره‌زوو بۆ نووسین وه‌ک بلقی سه‌رئاو له‌ ناخدا سه‌ره‌له‌ده‌ات و دواتر له‌ پڕ ده‌ته‌قی‌ت!

چۆن سنجای له‌ شاری هه‌ولێر خا‌زیا‌ر بوو به‌ دوا‌ی نووسه‌ری پۆمانی (ئیلشا)دا بگه‌رپیت بۆ ئەوه‌ی ده‌ستکاریی زمان و دا‌رشتن و پینووسی به‌ ناو پۆمانه‌که‌ی بکات و بۆ خویندنه‌وه‌ به‌ره‌و که‌ناریکی ئارامی ببات، شتیکی وه‌ها له‌گه‌ڵ لی‌دانی خیرای تریه‌ی د‌لم له‌ دوا‌ی خه‌ونه‌ سه‌یره‌که‌، که له‌ ناخی منیشدا چه‌که‌ره‌ بووبوو و پێی ده‌گوتم: دل‌دار له‌ بری مژوول‌ بوون به‌ خۆت و کورپه‌که‌ت، بپۆ به‌ دوا‌ی چۆمان فه‌ره‌ادا بگه‌رپ!

له‌گه‌ڵ بیستنی ده‌نگه‌که‌ خۆم له‌ نیۆ گومانێکی سه‌یردا بینیه‌وه‌ و به‌ خۆم گوت هه‌رچی بینووسم، ناگات به‌ گه‌ردێک له‌ هه‌ول‌ه‌ جوانه‌ی چۆمان فه‌ره‌اد به‌ به‌خشینی کتیبی ئەلفووبیئی زمانی کوردی به‌ مه‌زنترین کتیبخانه‌ی شار، بۆیه‌ ئەو پۆژه‌ به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستم نه‌رم بکه‌م و نامه‌یه‌ک بۆ سنجای بنووسم و سه‌ره‌اتی خه‌ونه‌که‌می بۆبگێرمه‌وه‌، یا‌ن به‌ره‌و ژووری کورپه‌که‌م بچم و داوا‌ی بکه‌م جا‌ریکی دیکه‌ به‌ره‌و کتیبخانه‌که‌

بچین.

بپیارم دا ئەگه‌ر له‌مه‌ودوا له‌ پێگه‌ی کتیبی ئەلفووبیئی زمانی کوردی بال‌دار و پرسیا‌رکردن له‌ پیاوه‌ سه‌ر قرژنه‌که‌ی کتیبخانه‌که‌ چۆمان فه‌ره‌ادیشم نه‌دۆزیه‌وه‌، به‌ گوێی کورپه‌که‌دا بچرپینم که له‌ داها‌توودا هه‌میشه‌ چاو بۆ به‌رگی کتیبان بگێرپیت، به‌لکه‌ پۆژێک ناوی ئەم کیژۆله‌ جوانه‌ له‌ سه‌ر به‌رگی پۆمانێکدا ده‌بینیته‌وه‌ که به‌ هه‌مان هه‌ناسه‌ی (گه‌مه‌ی فره‌شته‌)ی زافۆن، یا‌ن واوه‌تریش نووسراوه‌. ئەه‌ی، ده‌شیم به‌ کورپه‌که‌م بلیم که له‌ پێگه‌ی پسته‌یه‌کی وه‌ها له‌ ده‌رگای پۆمانه‌که‌ی چۆمان فه‌ره‌اد بچیته‌ ژووره‌وه‌ که ده‌لیت: مرۆینه‌، باشتره‌ بزانن ته‌نی بیده‌نگی له‌ زمانی دا‌یک واوه‌تره‌!

تیبینی:

له‌گه‌ڵ ته‌واوکردنی ئەم چیرۆکه‌ له‌ پڕ چاوم که‌وته‌ سه‌ر بۆشایی گه‌رانی نیت و بینیم گووگ‌ل پۆژه‌که‌ی به‌ پۆژی ئافه‌گادۆ ناو بردبوو، هه‌روه‌ها جیگه‌ی ئاماژه‌یه‌ ئەوه‌ش بلیم له‌و کاته‌ی خۆم دوا‌ی ئەم پیکه‌وته‌ له‌ وشه‌ی ئافه‌گادۆ گه‌پام، شیعری شاعیریکی ئەمریکا‌ییم بینی و خویندنه‌وه‌ که تایتله‌که‌ی ئافه‌گادۆ بوو، لێ ئەوه‌ی سه‌یر و جیگه‌ی سه‌رسوپمانم بوو، هه‌ر که‌ گه‌یشتمه‌ کۆتایی شیعره‌که‌، وشه‌ی که‌نگه‌ر له‌ دوا‌ دێردا نووسرابوو!